

Arrest

nr. 164 718 van 25 maart 2016
in de zaak X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 september 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 oktober 2015 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VERSYP, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. BOUMAHDI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 27 maart 2015 een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van gezinshereniging in. Met de bestreden beslissing van 25 september 2015, betekend op 2 oktober 2015, werd het verzoek geweigerd:

***“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM
HET GRONDGEBIED TE VERLATEN***

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfs- kaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.03.2015 werd ingediend door: Naam: (...) om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. '

Om de inkomsten van de referentiepersoon aan te tonen, legt betrokkene volgende documenten voor:

- loonfiches voor de periode 01.01.2014 - 30.04.2015

Uit deze bewijzen blijkt dat hij een gemiddeld maandelijks inkomen heeft van €1037,74. Aangezien de armoederisicogrens voor een alleenstaande in België 1000€ bedraagt, ligt het inkomen van de Belgische partner voor hem alleen al rond deze armoedegrens. De armoederisicogrens voor een koppel is vastgelegd op 1500€, het inkomen van de referentiepersoon ligt hier ver onder. Rekening houdend met deze vaststellingen, met de maandelijks vaste kosten, de variabele kosten van het dagelijkse leven, en rekening houdend met het feit dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven, moet vastgesteld worden dat uit de behoeftenanalyse blijkt dat het inkomen van de Belgische referentiepersoon veel te laag ligt om een minimum aan waardigheid voor betrokkenen te garanderen. Bijgevolg is het risico reëel dat betrokkenen ten laste zullen vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, §1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een eerste middel aan:

"Bij beslissing van 25.09.2015 werd de aanvraag van verblijf van meer dan drie maanden wegens gezinshereniging geweigerd op grond van art. 40ter van de wet van 15.12.1980. De beslissing stelt ter zake: (...).

2.2.1.1. Stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen partner.

De partner van verzoeker beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. De heer C. (...) is sedert 19 mei 2006 tewerkgesteld bij Myriam Ryckman, met zetel te 8660 De Panne, Leopold I Esplanade 9 en met KBO 0683.144.769. Hij is in het bijzonder tewerkgesteld in de vestigingseenheid 'Impérial' (stukken 15-16). Derhalve beschikt de heer C. (...) over een anciënniteit van meer dan 9 jaar hetgeen aantoonde dat hij over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Hij is voltijds tewerkgesteld en bekomt naast een inkomen uit arbeid, eveneens een eindejaarspremie en vakantiegeld. Gedurende bepaalde periodes in het jaar is de heer C. (...) economisch werkloos en bekomt hij slechts een vergoeding wegens tijdelijke werkloosheid. De economische werkloosheid is volledig onafhankelijk van de wil van de heer C. (...). M.a.w. hij kiest er zelf niet voor om economisch werkloos te zijn. Bij een voltijdse tewerkstelling bedraagt het maandelijks inkomen gemiddeld € 1.604,09. Ingeval van economische werkloosheid bekomt de heer C. (...) naast een inkomen uit arbeid een uitkering wegens tijdelijke werkloosheid van het ACV Brugge- Oostende-Westhoek (stukken 15-16). De heer C. (...) ontving in 2014 een eindejaarspremie van € 1.896,58 (stuk 17). In 2014 ontving de heer C. (...) € 2.388,27 vakantiegeld (stuk 19). In 2015 ontving de heer C. (...) € 2.405,13 vakantiegeld (stuk 19). Uit het aanslagbiljet personenbelasting IK 2014 - AJ 2015 blijkt dat de heer C. (...) over een beroepsinkomen beschikt van € 20.036,22 en een werkloosheidsvergoeding zonder anciënniteit van €

6.019,61. Het gezamenlijk belastbaar inkomen bedraagt € 23.442,37 hetzij € 1.953,53 per maand (stuk 20). Uit het aanslagbiljet blijkt eveneens dat de heer C. (...) aan pensioensparen doet. Daarnaast beschikt de heer C. (...) over een effectendossier bij ING CP Core Fd C. Tevens heeft hij een levensverzekering (Free Invest Plan) (stukken 21-22-23). Maar bovenal is de heer C. (...) eigenaar van het onroerend goed gelegen te De Panne, Hendrik Consciencelaan 10/811 en verwerft derhalve een onroerend goed (stuk 24). Hij investeert derhalve in zijn toekomst waarvan hij later de vruchten zal plukken. De eigendomsakte wordt neergelegd samen met het stukkenbundel

2.2.1.2. Beslissing van 25.09.2015

Bij de beslissing van 25.09.2015 werd er enkel en alleen rekening gehouden met een aantal loonbrieven van de referentiepersoon.

De volledige financiële situatie van de referentiepersoon werd niet nader onderzocht en er werd al helemaal geen rekening gehouden met het vermogen van de heer C. (...).

Onder "de armoedegrens in België" wordt verstaan het inkomen dat iemand nodig heeft om te kunnen voorzien in de basisbehoeften, met name de minimale waarborgen die nodig zijn om een menswaardig leven te kunnen leiden: goede huisvesting, kledij, goed drinkwater, voldoende voedsel, etc.

Het inkomen van de heer C. (...) ligt hoger dan "cfr armoedegrens in België", vermits hij een eigendom verwerft. De heer C. (...) doet overigens aan pensioensparen, heeft een effectenrekening en een levensverzekering hetgeen aantoont dat hij een zekere welvaart kent.

Daarenboven ligt het inkomen van de heer C. (...) veel hoger dan hetgeen wordt gesuggereerd. De heer C. (...) beschikt naast een inkomen uit arbeid, ook over een eindejaarspremie en vakantiegeld. Bij de berekening werd er met deze voordelen geen rekening gehouden.

In 2014 bewam de heer C. (...) nog € 4.284,95 eindejaarspremie en vakantiegeld. In 2015 bewam hij reeds € 2.405,13 vakantiegeld. De eindejaarspremie moet nog uitbetaald worden (stukken 17-18-19).

Er werd eveneens geen rekening gehouden met de vergoeding wegens tijdelijke werkloosheid. Op bepaalde tijdstippen is de heer C. (...) volledig onafhankelijk van zijn wil werkloos. Op grond van art. 40ter, lid 2 van de wet van 15.12.1980 wordt er bij de beoordeling van de bestaansmiddelen rekening gehouden met:

"Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1. Wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;
2. Worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijdragen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;
3. Worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt."

Er is gebleken dat de heer C. (...) over een stabiele, regelmatige en voltijdse tewerkstelling beschikt. Hij heeft een anciënniteit van minstens 9 jaar (stukken 15-16). De vergoeding wegens tijdelijke werkloosheid is volledig onafhankelijk van de wil van de heer C. (...) en moet derhalve mee in rekening worden gebracht bij het beoordelen van de bestaansmiddelen. De heer C. (...) is bereid te werken, doch wegens economische werkloosheid kan hij op bepaalde tijdstippen niet werken. Het gemiddeld maandelijks inkomen van de heer C. (...) ligt derhalve veel hoger. De loonbrieven sedert 1 januari 2014 tot heden worden voorgelegd, alsook het bewijs van de ontvangen vergoeding wegens economische werkloosheid (stukken 15-16). Hieruit blijkt dat de heer C. (...) minstens over een gemiddeld maandelijks inkomen beschikt van € 1.445,38."

2.2. De aanvraag wordt geweigerd nadat verweerder besluit:

"Om de inkomsten van de referentiepersoon aan te tonen, legt betrokkene volgende documenten voor:

- loonfiches voor de periode 01.01.2014 - 30.04.2015

Uit deze bewijzen blijkt dat hij een gemiddeld maandelijks inkomen heeft van €1037,74. Aangezien de armoederisicogrens voor een alleenstaande in België 1000€ bedraagt, ligt het inkomen van de Belgische partner voor hem alleen al rond deze armoedegrens. De armoederisicogrens voor een koppel is vastgelegd op 1500€, het inkomen van de referentiepersoon ligt hier ver onder."

Verzoeker betoogt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met het totale vermogen van de referentiepersoon bij het onderzoek naar de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. In dit verband wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd:

“Rekening houdend met deze vaststellingen, met de maandelijkse vaste kosten, de variabele kosten van het dagelijkse leven, en rekening houdend met het feit dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven, moet vastgesteld worden dat uit de behoeftenanalyse blijkt dat het inkomen van de Belgische referentiepersoon veel te laag ligt om een minimum aan waardigheid voor betrokkenen te garanderen. Bijgevolg is het risico reëel dat betrokkenen ten laste zullen vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.”

Verzoeker kan worden gevolgd in het betoog dat de verwerende partij in de behoeftanalyse geen rekening heeft gehouden met het totale vermogen van de referentiepersoon. In het administratief bevindt zich een attest van notaris F. H. waarin wordt gesteld dat de referentiepersoon eigenaar is van een onroerend goed in de gemeente De Panne.

Verzoeker maakt met zijn betoog, dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het totale vermogen van de referentiepersoon, een schending van artikel 40ter, tweede lid van de vreemdelingenwet aannemelijk.

Het eerste middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 september 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig maart tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC